

ŠALEŠKI RUDAR

GLASILO SOCIALISTIČNE ZVEZE DELOVNEGA LJUDSTVA OBČINE VELENJE

CASOPIS JE IZHAJAL KOT »RUDAR«, GLASILO DELOVNEGA KOLEKTIVA RUDNIKA LIGNITA VELENJE. — OD 1. MAJA 1965 DALJE GA IZDAJA OBČINSKI ODBOR SZDL VELENJE.

GLAVNI IN ODGOVORNI UREDNIK LJUBAN NARAKS

TEHNIČNI UREDNIK IVAN FIJAVZ

18. NOVEMBER 1965 LETO I, ST. 15

CENA 30 DIN — POSTNINA PLACANA V GOTOVINI

Obnavljanje kadrov na vodilnih mestih

Naša nova ustava, ki je bila sprejeta v začetku 1965 leta, je uvedla zelo pomembno načelo, ki ga v dosednji praksi nismo poznali. To načelo je v tem, da se delavci na vodilnih delovnih mestih v delovnih organizacijah imenujejo za čas, ki je določen z zakonom, s tem, da se po preteku časa, za katerega so imenovani, lahko po istem postopku ponovno imenujejo na isto delovno mesto. Za to načelo se je v zadnjem času udomačil izraz: reelekcija.

Poprej omenjena ustavna določba je konkretizirana s temeljnim zakonom o volitvah delavskih svetov in drugih organov upravljanja v delovnih organizacijah, ki določa, da se direktor delovne organizacije imenuje za 4 l. da je lahko po istem postopku ponovno imenovan po preteku omenjenega časa, ter s temeljnim zakonom o delovnih razmerjih, ki določa, da mora vsaka delovna organizacija določiti v svojem statutu vodilna delovna mesta in da se tudi delavci na teh vodilnih delovnih mestih lahko imenujejo samo za 4 leta, po ponovnem razpisu pa so lahko znova imenovani na vodilno delovno mesto.

Za direktorje, ki so bili na svojem položaju na dan uveljavitve temeljnega zakona o volitvah organov upravljanja že 8 let, se mora prva reelekcija opraviti v dveh letih, za vse ostale pa je 4-letni rok za katerega so bili imenovani začel teči z dnem uveljavitve omenjenega zakona. Zakon je začel veljati 16. aprila 1964 in mora biti zaradi tega reelekcija vseh direktorjev, ki so bili imenovani na ta položaj pred 16. 4. 1964 opravljena najpozneje do 16. 4. 1966, ostalih direktorjev pa do 16. 4. 1968. Prva reelekcija delavcev na vodilnih delovnih mestih pa mora biti opravljena do konca leta 1966. Razpis za mesto direktorja mora biti opravljen najmanj tri mesece pred potekom časa za katerega so bili imenovani, to je 16. januarja prihodnjega leta. Prva reelekcija bo v naši občini zajela 12 direktorjev (direktorje: tovarne gospodarske opreme Gorenje v Velenju, bolnišnice za TBC Topolšica, II. osnovne šole Šoštanj, trgovskega podjetja Zarja Šoštanj, doma poštika Salek in lekarne Šoštanj); v vsej Sloveniji pa 648 direktorjev od skupno 2750 delovnih organizacij.

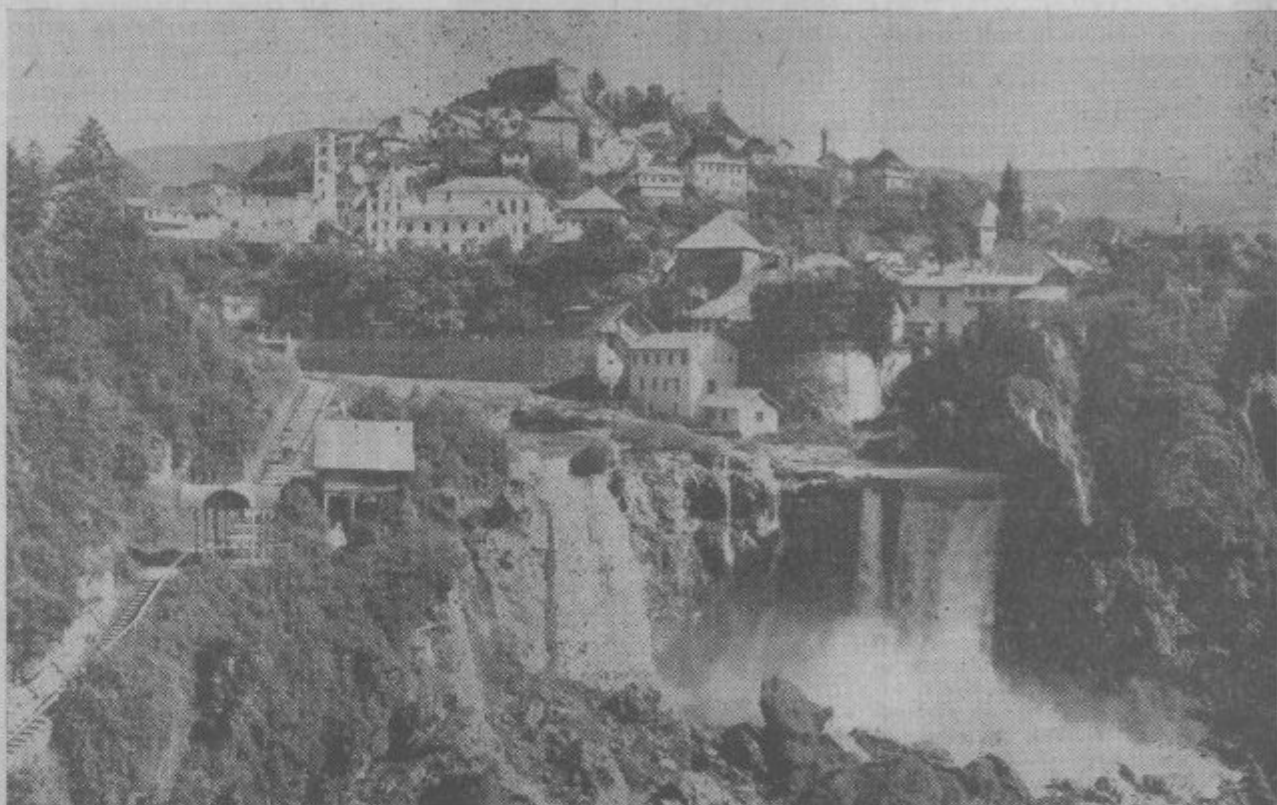
Cepprav imajo omenjene delovne organizacije še čas za obnovo kadrov na ostalih vodilnih delovnih mestih, bi bilo primerno, da bi reelekcijo le-teh opravili istočasno z reelekcijo direktorjev. Pred ponovnim razpisom pa je potrebno pogoje, ki jih mora izpolnjevati direktor, natančno določiti v statutu delovne organizacije, ki mora biti sprejet po določenem, dakaj dolgotrajnem in zamotanem postopku. Prav tako se vodilna delovna mesta določajo s statutom.

Vse to pomeni, da bo potrebno z delom v zvezi z reelekcijo ta-

koj pričeti. Najprej bo potrebno natančno določiti kakšne pogoje bo moral imeti direktor, da bi lahko uspešno vodil delovno organizacijo, saj so od njegovega uspešnega dela v veliki meri odvisni poslovni rezultati in notranji odnosi v podjetju. Cimprej bo potrebno opraviti tudi razpise, da se ne bodo vsi razpisi nakopičili tik pred potekom zadnjega roka, do katerega morajo biti opravljeni. Razpise bodo izvedle posebne šestčlanske razpisne komisije, v katerih bodo trije predstavniki delavskega sveta delovne organizacije, trije pa bodo predstavljali občinsko skupščino, direktorja pa imenuje delavski svet izmed kandidatov, ki so se prijavili na razpis na predlog razpisne komisije. Popolnoma razumljivo je, da je lahko za direktorja imenovana tudi oseba, ki je že sedaj opravljala to dolžnost.

Potrebna bo splošna družbena zavzetost, da bo ta prva reelekcija opravljena kvalitetno in dosledno. Reelekcija ni nobena kampanja, pač pa odgovorna politična naloga, ki naj zagotovi izvajanje ustavnega načela, da je vsako delovno mesto dostopno vsakemu občanu, če ga je sposoben uspešno opravljati. Obnavljanje strokovnih kadrov ni nikakršna gonja zoper sedanje vodilne kadre, temveč pomeni demokratično, objektivno in najširšo permanentno preverjanje njihovih delovnih in bi se morala zaradi tega njihova prizadevanja na delovnih mestih še bolj pospeševati ne pa povzročati malodušja, kot se pri nekaterih opaža. Organi upravljanja v naših delovnih organizacijah so dosegli že tako stopnjo razvoja, da bodo znali pravilno oceniti, kdo naj zaseda direktorsko ali kakšno drugo vodilno delovno mesto in bo gotovo prva reelekcija v naši občini opravljena v splošno zadovoljstvo.

Ob dnevu republike

Med šesto sovražnikovo ofenzivo je bilo 29. novembra 1943 drugo zasedanje AVNOJ v Jajcu. Na tem zasedanju so bili sprejeti pomembni sklepi za nadaljnji boj proti okupatorju, postavljeni pa so bili tudi prvi temelji nove družbene ureditve.

AVNOJ, vrhovno zakonodajno in izvršno narodo predstavniško telo Jugoslavije ter nacionalni komite osvoboditve Jugoslavije sta postala začasna organa vrhovne ljudske oblasti. Odvzete so bile pravice pobeg-

li vladi, da zastopa Jugoslavijo, kralju Petru pa prepovedati povratek v državo. Sklenili so tudi, da se naj Jugoslavija kot država zgradi na federalni podlagi.

Ob teh pomembnih zgodovinskih odločitvah, ko so ljudski odposlanci postavljali v Jajcu temelje novi oblasti, praznujemo Jugoslavlani vsako leto dan republike. Letošnje praznovanje naj bo ponovni dokaz naše odločne usmeritve k izgradnji socialističnih družbenih odnosov.

TRETJA PLENARNA SEJA CENTRALNEGA KOMITEJA ZVEZE KOMUNISTOV SLOVENIJE

Gospodarska reforma - skupna naloga

NA ZADNJI PLENARNI SEJI CENTRALNEGA KOMITEJA ZKS SO OBRAVNAVALI NEKATERA IZ HODIŠČNA IDEJNO-POLITIČNA PRASANJA IN NALOGE PRI UVELJAVLJANJU GOSPODARSKE REFORME. V UVODNEM REFERATU JE POLITIČNI SEKRETAR CK ZKS TOVARIS MIHA MARINKO POUDELIL, DA JE NALOGA TRETJEGA PLENUMA IZLUŠČITI TISTE IDEJNO-POLITIČNE NALOGE, KI JIM MORAMO POSVETITI NAJVEČ POZORNOSTI, DA BO MO DOSEGLI SE HITREJSI IN USPEŠNEJSI RAZVOJ SAMOUPRAVNIH ODNOSOV V PROCESU UVELJAVLJANJA GOSPODARSKE REFORME.

Politični sekretar CK ZKS Miha Marinko je najprej dejal, da ne gre toliko za vprašanje kako komunisti sprejemajo gospodarsko reformo, ker pomeni ta izvrševanje sklepov 8. kongresa ZKJ. Gre predvsem za to, kako so komunisti doumeli ukrepe za izpolnitev gospodarskega sistema, ki jih zaradi njihove daljnosežnosti in vsestranosti imenujemo gospodarska reforma.

Kljub nekaterim pomanjkljivostim je zasluga komunistov in sploh družbenopolitičnih organizacij, da smo prvo, dokaj kritično fazo reforme prebrodili brez večjih pretresov in težav. Reformni ukrepi so temeljit operativni poseg v naš celotni družbeni organizem. To je nujno moralo izzvati različne reakcije v raznih plasteh naše družbe.

DOLŽNOST KOMUNISTOV: POKAZATI NA NAPAKE TAM KJER NASTOJAJO

Nato je Miha Marinko govoril o dolžnostih komunistov pri odpravljanju raznih slabosti. Ugotoviti je treba, da niti komunisti na nekaterih pomembnih družbenih dolžnostih niso bili vedno kos svojim nalogam. Nekateri so se skušali izogniti svoji družbeni odgovornosti, da bi pravilno informirali in zavzeli jasna stališča in so zapadli v zdušju uličnega kritikarstva in kuloarskim diskusijam ter se skušali demagoško dobrikati, samo da ne bi izgubili popularnosti.

Dolžnost komunistov je, da pokažemo na napake, slabosti in ovire boljšega gospodarjenja neposredno tam kjer nastopajo. Zato pa moramo imeti zadosti hrabrosti in odločnosti, da odkrito spregovorimo ne samo takrat, kadar je govor o protislovjih

gospodarstva kot celote, marveč predvsem takrat, ko ugotavljamo napake naše lastne delovne organizacije in okolja, v katerem živimo in delamo.

Politični sekretar CK ZKS je postavil še vprašanje: kaj je bolj umestno — jadicovati in ugibati, ali bomo v doslednem uveljavljanju vzdržali oziroma popustili, ali pa se osledno boriti za njeno vsestransko uveljavljanje in odločno vztrajati pri doslednem uresničevanju njenih osnovnih smotrov, da bi dosegli kvalitetnejši razvoj gospodarstva in hitrejši napredek socialističnih družbenih odnosov ter okrepili samoupravljanje na vseh ravneh in področjih.

TAKOJ SE MORAMO V CELOTI LOTITI GLAVNIH NALOG

V zvezi z očitnimi prizadevanji, ako čimbolj učinkovito gospodariti, se je tovaris Miha Marinko ustavil pri vprašanju odkrivanja notranjih rezerv.

Brez dvoma pomeni vprašanje, kako posluje gospodarska organizacija, pozitivno usmerjenost, ker predstavlja pritisk delavcev za boljše organizacijo dela, za solidnejše poslovanje, za večji red, poslovno moralo itd. Prizadevanja v tej smeri so v prvem obdobju reforme vsakakor pogoj, da bi se lotili nadaljnjih nalog na poti zmanjševanja mate-

rialnih stroškov proizvodnje, višje produktivnosti in boljše organizacije dela. Takšna dejavnost je v polnem teku in so rezultati že v kratkem času na dlani.

Pri tem pa vendarle kaže opozoriti tudi na nekatere, le nekoliko preveč poenostavljene rešitve pri odkrivanju notranjih rezerv, ki pa so tudi pravzaprav nastajale na »repu« reforme. Sem sodi neupravičeno in brezperspektivno opuščanje štipendiranja, ne vedno najbolj preudarno opuščanje delavcev in celo strokovnih ljudi, zmanjšanje dotacij za družbeno prehrano v tovarnah ipd., kar so dolgoročno vsakakor napake in zelo škodljive odločitve.

Toda tudi tiste oblike odkrivanja notranjih rezerv, ki pomenijo trenutno sicer pozitivne učinke v poslovanju gospodarske organizacije, ne zagotavljajo — če se ob tem vztraja pri tehnološko in strokovno nesodobni in zastopni proizvodnji — uresničitev pglavitnih smotrov gospodarske reforme. Zato lahko rečemo, da se še nismo v celoti lotili glavnih nalog, ki jih z vso ostrino stavlja v ospredje novi pogoji gospodarjenja, v katerih so ustrezne oblike povezovanja proizvodnih sil, kooperacija, poslovno sodelovanje itd., ki so elementi integracije, neizbežna in življenjska nuja, ki jo narekuje današnji čas.

(Nadaljevanje na 2. strani)

HOTEL »PAKA« VELENJE

KONCERTINA
NARODNA IN PLESNA GLASBA
VSAK DAN, RAZEN PONEDELJKA

GOSPODARSKA REFORMA - SKUPNA NALOGA

(Nadaljevanje s prejšnje strani)

ODPRAVITI SLABOSTI PRI NAGRAJEVANJU STROKOVNJAKOV IN ORGANIZATORJEV PROIZVODNJE

Na sedanji razvojni stopnji, ko naš nadaljnji družbeno-ekonomski razvoj zahteva kvalitete spremembe, bi morala imeti beseda in vloga tehniških kadrov, ekonomistov in organizatorjev proizvodnje v gospodarstvu več veljave. Zato si je treba stalno prizadevati, da bi odpravili težave in slabosti v sistemu nagrajevanja in tako dosegli resnično vrednotenje njihovega dela in znanja, usklajenega s poslovnimi uspehi gospodarske organizacije. Za intenzivnejše in racionalnejše gospodarjenje je velikega pomena razvoj znanosti in tehnike in tudi novatorske in racionalizatorske dejavnosti. Nes je že skrajni čas, da se dejal tovariš Miha Marinko, za uveljavitev spoznanj, da stvarno preizkušnim iniativam projektov pripada tudi pri nas ustrezna nagrada. Prav v odločnejši in nepopustljivejši borbi, da premagamo to konservativnost in klasično cehovsko zaprtost, bomo odkrili nove »notranje rezerve«.

Pol. sekretar CK ZKS, Miha Marinko

obveznosti do družbe, kadar gospodarska organizacija uživa privilegiran položaj, kadar pa tega ni, pa zahteva intervencijo družbe.

Na koncu referata je politični sekretar CK ZKS Miha Marinko opozoril tudi na neka osrednja vprašanja, ki jih je sprožila gospodarska

reforma na negospodarskih tloriščih. Gospodarska reforma je prav v sferi materialne proizvodnje že spodbudila subjektivne činitelje, da so se odločneje lotili iskanja rešitev za nekatera osnovna vprašanja, zlasti s tem, kako čimbolj osamosvojit družbene službe v pogledu njihove materialne baze, da ne bi bile več v pretežni večini odvisne od odločitev družbenopolitičnih faktorjev zunaj svoje dejavnosti. Gre torej za iskanje načinov in oblik, kako zagotoviti tem službam, posebno še zdravstvu in kulturi take materialne osnove, ki bodo zagotavljale delitev po delu, udržitvev samoupravljanja in okrepitev zavesti ter odgovornosti za kvaliteto delo delovnih ljudi tudi na teh, družbeno izredno pomembnih področjih.

Tudi bogata razprava, v kateri so sodelovali člani centralnega komiteja ZKS, je opozorila na najpomembnejša idejno-politična vprašanja v zvezi z uveljavljanjem reforme in nakazala najvažnejše naloge komunistov v reformnem procesu. Politični sekretar CK ZKS Miha Marinko je ocenil skoraj dvodnevno razpravo za zelo aktivno in polemično ter na koncu III. plenarne seje CK ZKS poudaril, da so predvsem potrebna živa aktiviranja komunistov v organih upravljanja, da se bodo sprejeti ukrepi in stališča v zvezi z izvajanjem gospodarske reforme dosledno uveljavljali.

Naš razgovor

SE VEDNO PRIHAJAJO V NAS DOLINO MNOGI, KI BI SE RADI ZAPOSILILI NAJVEČ JE MOŠKIH, KI ISČEJO BOLJSI ZASLUŽEK PRI RUDNIKU. DOSTI PA JE MED NJIMI TUDI TAKSNIH, KI BI RADI ČEZ ZIMO PREVEDRILI, NEKAJ ZASLUŽILI IN POTEM ODSLI. TO SO »PTICE SELIVKE«, KI SO MENJALE ŽE TUDI PREKO DESET IN VEČ DELOVNIH ORGANIZACIJ. VSEKAKOR PA JE VELENJE SE VEDNO PRIVLAČNO ZA ŠTEVILNE LJUDI, KI BI SE RADI TU ZAPOSILILI.

Oglasili smo se na zavodu za zaposlovanje z namenom, da bi zvedeli kaj več o zaposlovanju v velenjski občini. Kaj pravi direktor tega zavoda tovariš Franjo CEPIN.

»Do konca oktobra je iskalo delo pri našem zavodu 7.328 delavcev. Preko 3.700 delavcev se je želelo zaposliti v rudniku, ostali pa bi se

zaposlili kjerkoli. Seveda za tako veliko število ljudi nismo mogli najti dela pri nas, čeprav se jih je precej zaposlilo, zlasti v rudniku.

Kljub notranjim ukrepom delovnih kolektivov po gospodarski reformi se število nezaposlenih ni bistveno spremenilo. Pri našem zavodu, ki ima izpostavo tudi v Mozirju, je sedaj prijavljenih nekaj manj kot 500 nezaposlenih. Zaskrbljujoče pa je, da se podjetja branijo mladih ljudi, ki so končali razne strokovne šole. Trenutno ne moremo zaposliti šest s končano srednjo ekonomsko šolo, enega kmetijskega tehnika, enega z višjo upravno šolo in tri absolvente gimnazije z maturo. Prav tako išče delo nekaj usposobljenih strojepisk in administratork. Tri absolventke srednje ekonomske šole so bile celo štipendistke, sedaj pa jih podjetja ne sprejmejo. Smatram, da bi lahko strokovno usposobljeni mladi ljudje prej kot v enem letu nadomestili, konkretno v administraciji, najmanj dva zaposlena z neustrezno kvalifikacijo.

Ne bi radi obširno komentirali primerov, ki nam jih je povedal tovariš Cepin, glede zaposlovanja mladih strokovnih delavcev, vendar jih ne moremo povsem prezreti. Zdi se, da so ponekod še vedno ostali pri starem. Lahko bi podrobno navedli kvalifikacijsko strukturo zaposlenih v proizvodnji kot tudi v administraciji. Toda to danes ni naš namen. Brez števil, samo bežna ugotovitev: še vedno imajo delovne organizacije v naši občini po izobrazbi neustrezne kadre na posameznih delovnih mestih, pa vendar morajo mladi strokovno usposobljeni ljudje več mesecev čakati na zaposlitev.

In še več — celo štipendisti so med njimi. Tovarna usnja ne more sprejeti dveh svojih štipendistk, morda zaradi tega, ker so pač zmanjšali obseg proizvodnje. Kljub temu pa smo na žalost ugotovili, da imajo v administraciji zaposlene tudi takšne ljudi, ki nimajo niti popolne nižje izobrazbe.

»Ne iščimo rezerve vedno tam, kjer jih lahko najlaže najdemo, je na koncu razgovora povedal direktor zavoda za zaposlovanje. »Mnogo lažje je ukiniti delovna mesta, kot pa vse delavce produktivno zaposliti. V delovnih kolektivih se bi morali zavedati, da so nezaposleni problem celotne skupnosti.«

OTROŠKO VARSTVO

najaktualnejši problem v Velenju

Dne 9. novembra je bila v dvorani kulturnega doma izredna konferenca članstva krajevnega organizacije SZDL Velenje. Na konferenci je bilo približno 150 občanov, članov SZDL.

Po dnevnem redu konference so bile obravnavane zadeve v zvezi z vplivi gospodarske reforme na gospodarstvo občine in na življenjski standard občanov. Na kratko je bilo podano tudi poročilo o delu krajevnega odbora. Konferenca je tudi predlagala kandidate, z območja krajevnega organizacije Velenja, za nov občinski odbor, obenem pa so bili potrjeni delegati za občinsko konferenco, ki bo ob koncu leta. Referat, nanašajoč se na vplive gospodarske reforme na gospodarstvo občine Velenje ter na življenjski standard občanov, je podala predsednica krajevnega odbora SZDL Velenje tovarišica Hermina Klančnikova.

Referatka je poudarila, da je konferenca sklicana ravno v času, ko je celotna aktivnost delovnih organizacij, družbeno-političnih organizacij in organizacij usmerjena v uresničevanje ukrepov gospodarske reforme, ki pomeni eno najpomembnejših sprememb v našem povojnem gospodarstvu. Iz razprav, ki so se odvijale po tem vprašanju na našem območju, bodisi v delovnih kolektivih, družbenih organizacijah in med samimi člani SZDL, je bila ugotovljena koristnost in nujnost ukrepov, ki jih je prinesla gospodarska reforma.

Vendar pa postane slika nekoliko drugačna, ko se razprave premaknejo od načelnega obravnavanja sprememb h konkretnim vplivom reforme na nadaljnji razvoj gospodarstva. Prav tu, pri obravnavanju vpliva ukrepov na položaj posamezne delovne organizacije, panoge ali področja, pa načelne ugotovitve pogosto izgubljajo svojo ostrino. Razlog je, ki je preteklo od dneva uveljavitve prvih ukrepov gospodarske reforme je sicer prekratko, da bi lahko govorili o nekaj konkretnih uspehih, ki bi bili že izključna posledica izvajanja teh ukrepov, je pa kljub temu minilo že toliko časa, da se lahko že vidi podoba v grobem.

Glede splošnega standarda občanov je tovarišica Klančnikova poudarila, da pravzaprav v tem kratkem času od pravne uveljavitve novih gospodarskih ukrepov oziroma predpisov ZIS in zvezne skupščine, dejansko še nismo ničesar ustvarili od tistega kar želi reforma v bistvu doseči. Prav nič se na primer še ni povečal narodni dohodek na prebivalca, niso se še povečali storilnost in racionalnost poslovanja, boljša organizacija dela, k čemer so se delovne organizacije šele začele usmerjati. Splošno zagotovilo, da se standard ne bo znižal, je potrebno razumeti samo tako, da se ne bi zmanjšal v tistih delovnih organizacijah, ki bodo poslovale boljše in ekonomičneje kot doslej.

In kako se je odražala in se še odraža gospodarska reforma v velenjski občini? Kljub temu, da je še premalo razdobje od prvih ukrepov, so ugotovili, da se je gospodarstvo v velenjski občini razvijalo nekaj normalno in, da so kljub nekaterim težavam bili doseženi zadovoljivi rezultati.

Obseg industrijske proizvodnje se je v letošnjih prvih devetih mesecih povečal za preko 9 odstotkov v primerjavi s istim obdobjem lani, medtem, ko je število zaposlenih v industriji v letošnjem letu mnogo počasneje naraščalo kot prejšnja leta, saj se je povečalo do devetega meseca le za okoli 3 %, produktivnost pa je v industriji kot celoti porasla za okrog 6 odstotkov.

Ti podatki kažejo na tendenco, da se je tudi naše gospodarstvo v občini začelo postopoma, vendar vztrajno, preusmerjati v bolj intenzivno proizvodnjo. Pri tem prednjačijo po ugodnih proizvodnih rezultatih rudnik lignita Velenje, tovarna gospodinske opreme »Gorenje«, »LIK« Soštanj in še nekatera druga podjetja.

Pri vseh teh splošnih ugotovitvah pa še vedno šepa razmerje med produktivnostjo in osebnimi dohodki, kjer ugotavljamo, da produktivnost zaostaja za nivojem osebnih dohodkov. Povprečni osebni dohodek se je na zaposlenega povečal kar za 50 odstotkov, medtem ko produktivnost še zdaleka ne dosega tako visoke stopnje rasti.

Referat predsednice krajevnega odbora je poudaril tudi nekatere težave v zvezi s preskrbo in trgovino. Splošna ugotovitev je, da se trgovina bori z mnogimi težavami, kot so pomanjkanje skladišnih prostorov in podobno. Vendarle bi morala trgovina že v obstoječih pogojih narediti več za zadostitev potreb potrošnika. Izbiira v trgovinah je premajhna in manjka specializiranih prodajal, kvalitetnejšega blaga id.

Vse to kaže na nujno potrebo po reorganizaciji trgovskega omrežja v Velenju oziroma težnjo po zadovoljivejši oskrbi potrošnikov.

Problem zase je varstvo in vzgoja otrok v Velenju. Varstvene ustanove v Velenju imajo v varstvu 142 otrok, njihova dejanska zmogljivost pa je 86 otrok, kar praktično pomeni, da so obstoječe zmogljivosti za varstvo edolskih otrok zdaleč premajhne.

Razen potrebe po ureditvi varstva predšolskih otrok, postaja pri nas vedno izrazitejša tudi potreba po varstvu šoloobveznih otrok, kjer sta oba starša zaposlena. V Velenju je oli 500 otrok obojestransko zaposlenih staršev, od katerih je več kot polovica brez urejenega varstva in prehrane.

Pri reševanju vprašanja otroškega varstva bi vsekakor morali mišljati tudi na potrebe po vključevanju predvsem otrok socialno šibkih staršev. V bližnji prihodnosti bi morali zajeti v sistematično predšolsko varstvo vse otroke, vsaj eno leto pred obveznim osemletnim šolanjem in to zaradi prizadevanj za uspešen vsestranski razvoj otroka v predšolski dobi.

Iz leta v leto ugotavljamo, da skrb za varstvo in vzgojo otrok postaja vedno bolj družbena skrb, o čemer bi morali v večji meri razpravljati organi delovnih organizacij, ki bi iz lastnih proizvodnih interesov morali intenzivneje reševati probleme zaposlenih staršev-proizvajalcev.

Po poročilu je sledila živahna razprava v kateri so obravnavali probleme kot o izgledu in čistoči Velenja, cestni razsvetljavi, turizmu, izgradnji cest in regulaciji potokov in seveda tudi o varstvu otrok, ter o izgradnji bodočega otroškega vrtca, ki je v letošnjem letu izpadla zaradi pomanjkanja sredstev.

Ob koncu so navzoči člani SZDL na konferenci potrdili predlagane delegate za občinsko konferenco in kandidate za nov občinski odbor.

-CAN

Zdravstveno varstvo kmetov borcev

V našem listu smo kmete — borce NOV že enkrat obvestili, da imajo za sebe in za svoje družinske člane od 1. aprila 1965 dalje pravico do brezplačnega zdravstvenega varstva v enakem obsegu kot delavci v gospodarstvu in družbenih službah s tem, da so še nadalje dolžni plačevati prispevek za zdravstveno zavarovanje v enaki višini kot ostali kmetovalci. Ta pravica se uveljavlja s posebno zdravstveno izkaznico, ki jo izdaja podružnica Celje v Velenju na podlagi odločbe o ugotovitvi aktivne udeležbe v narodnoosvobodilnem gibanju, ki jo izdaja občinska komisija za ugotavljanje pokojninske dobe.

Doslej je zdravstveno izkaznico dvignilo šele 87 kmetov — borcev, ki so za sebe in za svoje družinske člane dobili skupno 342 zdravstvenih izkaznic. Občinsko združenje borcev NOV meni, da ima pravico do brezplačnega zdravstvenega varstva dokaj večje število bivših borcev — kmetov in jih zaradi tega ponovno vabi, da pri občinski skupščini čimprej vložijo svoj zahtevek za ugotovitev organiziranega in aktivnega dela v narodnoosvobodilni borbi v dvojnem trajanju, saj bodo lahko vsi tisti, ki bodo ta zahtevek vložili do 31. 12. 1965 uveljavili brezplačno zdravstveno varstvo za sebe in za svoje družinske člane že od 1. aprila 1965 dalje.

Pričetek politične šole

Pretekli teden je pričela s poukom večerna politična šola z oddelkom v Velenju. Solo vodi tovariš Franc Vrtačnik. Na šoli predavajo naslednji predavatelji: Stane Ravljen, Peter Krapež dipl. ing., Franjo Kljun dipl. ing., Kristl Hrastel, Ivo Knez in Stefan Dolejši.

Solo obiskuje 33 slušateljev iz delovnih organizacij Velenja. Januarja pa bo delavska univerza za predvidoma organizirala še drugi oddelek večerne politične šole v Velenju in eventuelno, v kolikor bo dovolj slušateljev, tudi v Soštanju.

Razpisna komisija delavskega sveta trgovskega podjetja »Bazen« Velenje

RAZPISUJE

naslednja delovna mesta:

1. SEFA PREDSTAVNIŠTVA PODJETJA V ZAGREBU
2. SEFA PREDSTAVNIŠTVA PODJETJA V CELJU
3. VODJE PISARNE PREDSTAVNIŠTVA V CELJU

Pogoji:

● pod 1. in 2., visokokvalificirani trgovski delavec s 3-letno prakso ali kvalificirani delavec z 10-letno prakso na ustreznih delovnih mestih.

● pod 3., ekonomska srednja šola z 2-letno prakso na ustreznih delih.

Osební dohodki po pravilniku o delitvi osebnih dohodkov organizacije. Stanovanje ni zagotovljeno.

Razpis velja d zasedbe delovnih mest.

POTREBNO BO SPREJETI NOVE STATUTE DELOVNIH ORGANIZACIJ

Vse delovne organizacije so bile po predpisih za izvedbo nove ustave, dolžne sprejeti svoje statute do aprila lanskega leta, čeprav so se morali veljavni zakonski predpisi vskladiti z ustavo šele do aprila letošnjega leta. Zaradi tega so mnoge določbe statutov delovnih organizacij v nasprotju z novo sprejetimi predpisi, zlasti pa še z določbami temeljnih zakonov o podjetjih, o zavodih in o delovnih razmerjih.

Omenjeni zakoni določajo, da morajo vsa podjetja in zavodi svoje določbe o organizaciji in poslovanju prilagoditi novim predpisom do 31. 12. 1965; določbe o delovnih razmerjih pa do začetka aprila prihodnjega leta. Organizacija delovnih organizacij ter temeljne določbe o delovnih razmerjih so stvar statutarnega urejanja in se bodo morale v prihodnjih dneh začeti v vseh delovnih organizacijah resne priprave za skrbno in vestno izdelavo teh najvažnejših samoupravnih aktov. Statut delovne organizacije sprejme delavski svet na predlog upravnega odbora, ki je dolžan vsakemu članu svoje delovne skupnosti omogočiti kar najbolj neposredno, aktivno in samostojno sodelovanje pri obravnavanju predloga, s katerim se obravnavajo za njih življenjsko važna vprašanja. Upravni odbor bo moral z vsemi pripombami in pred-

logi članov delovne skupnosti, ki jih ni sprejel v svoj dokončni predlog, predložiti v dokončno odločanje delavskemu svetu. Pred dokončnim sprejemom je potrebno statut predložiti v obravnavo tudi občinski skupščini, ki lahko da na predlog statuta v 30 dneh svoje pripombe in priporočila, ki jih je delavski svet dolžan vzeti v obravnavanje in o svojem stališču tudi obvestiti občinsko skupščino.

Občinska skupščina statutov ne potrjuje (z izjemo statutov osnovnih šol) pač pa predstavlja obravnavo na seji občinske skupščine predvsem družbeno politično oceno glede pravilne usmeritve nadaljnjega razvoja delovne organizacije, zagotovitve sodobne organizacije proizvodnje, razvijanja sistema samoupravljanja, skrbi za kadre itd. Priporočila in pripombe v teh zadevah niso pravno obvezne, docim glede nezakonitih določb velja načelo, da jih občinska skupščina lahko zadrži do odločitve ustavnega sodišča.

Novi statuti delovnih organizacij morajo postati solidna podlaga za nadaljnji še uspešnejši razvoj samoupravljanja in se zaradi tega pričakuje, da bodo vse politične organizacije in organi upravljanja pripomogli k njihovi čim uspešnejši izdelavi.

KAJ JE Z NAMAMI?

TAKO SO SE VPRASALI MLADINCI NA NEDAVNI LETNI KONFERENCI RUDNISKE MLADINE. ČEPRAV SO ZADNJI ČAS PRED KONFERENCO VESTNO DELALI NA TEM, DA BI PRISLO NA KONFERENCO ČIM VEČ ČLANOV RUDNISKE ORGANIZACIJE ZMS, SE JE OD PRIBLIŽNO 1.200 MLADIH, KOLIKOR JIH JE ZAPOSLENIH V RUDNIKU, UDELEŽILO KONFERENCE IZREDNO MAJHNO STEVILO MLADINCEV.

Konferenco so kljub temu imeli. Na njej so se odkrito pomenili in sami zaskrbljeno iskali vzroke, zakaj ni prišlo na konferenco več mladincev. Poleg tega pa so osvetlili vsa bistvena vprašanja, ki so

Slika spodaj: Čeprav je bilo na konferenci malo mladincev, so kljub temu živahno razpravljali.

JNAKO SME: »Poiskati moramo ustrezne oblike dela, ...«

tesno povezana s perspektivo mladih članov rudniškega kolektiva in z njihovim položajem v družbi.

Predsednik rudniškega komiteja ZMS FRANC ZUPANC je najprej ugotovil, da je ravno pred mladimi delavci njihovega kolektiva jasna perspektiva, ker ima podjetje dobro začrtan svoj nadaljnji razvoj. Zato se mladi v svojih prizadevanjih ne bi smeli ločiti od celotnega kolektiva, ker so vsakodnevni problemi, ki nastajajo pri delu, tudi problemi mladih proizvajalcev in morajo biti zato tudi oni enako odgovorni. V obračunskih enotah rudnika, bi morali mladi proizvajalci najti svoje mesto; organizacija ZMS pa bi jim morala pokazati pot, da bi skupaj z ostalimi naprednimi silami dosledno odpravljali napake.

Na konferenci so rudniški mladinci menili, da bi lahko bili bolj aktivni, ker imajo zadovoljivo urejene socialne in druge probleme in se ne srečujejo s temi problemi v tolikšni meri kot drugje. Za svoje delo so enako nagrajeni kot starejši. Zato so govorili več o proizvodnji, medsebojnih odnosih in izobraževanju. Umesten je predlog, ki so ga povedali na konferenci, da bi morala

Začasno ustavljena dela

Gradbena dela na najvišji zgradbi v novem Velenju niso povsem ustavili. Kot so nam povedali pri SGP »Vegrad«, ki je izvajalec gradbenih del, bodo z gradnjo nadaljevali po novem letu. Zdaj pa so vsa razpoložljiva sredstva usmerili za izdelavo stanovanj, ki jih delajo za trg.

Četrtekov sestanek

V rudnik lignita prihaja na strokovno izpopolnjevanje dosti študentov iz drugih dežel. Pred

JOSEF SAUER, študent iz Češko-slovaške

nedavnim je bil tu na praktični študent rudarske fakultete Košice iz Češkoslovaške JOSEF

SAUER. Zanimalo nas je kaj meni študent Sauer o velenjskem rudniku in o svojih vtisih, ko je bil več kot dva meseca v Velenju.

Najprej je povedal, da ga je impresioniralo novo zgrajeno rudarsko mesto, ki ima vse potrebne komunalne in ostale naprave, da lahko živijo v njem ljudje kar se da udobno. Predvsem ga je navdušila svojstvena arhitektura, kar daje videz, da je vsaka stvar narejena s posebno pozornostjo.

Student Josef Sauer iz CSSR je nato povedal, da mu ni žal, ker je prišel na strokovno prakso ravno v Velenje. Jama, vse naprave in odkopne metode so moderno urejene. Največji vtis je na njega naredila dobro vpeljana varnost na vseh delovnih in delovna storilnost, ki jo v rudniku dosegajo zaradi odlične organizacije dela. Pri doseganju visoke produktivnosti dela pa imajo posebne zasluge vsi delavci, ki z vztrajnostjo premagujejo težave. Ko bo študent Sauer končal šolanje bo lahko v praksi koristno uporabil pridobljene izkušnje iz Velenja.

SPOMINI PRETEKLOSTI

SKRIVALI SO ME PRED OKUPATORJEM IN POLICIJO

Kri je bilo težko ustaviti, kajti krogla je najbolj prebila roko v nadlahti. Kost je bila razbita in roka je mrtvo obvisela ob telesu.

Drugo je končal dva semestra medicine. Iz žepa je privlekel knjigo o prvi pomoči, ki jo je vzel s seboj v partizane. Nekaj časa je listal po knjigi, se ustavil. Oči so mu begale s knjige na ranjeno roko in spet nazaj. Razparal je rokav, odstrigel srajco in s težavo toliko obvezal, da je ustavil kri.

Počasi sva se napotila po gozdnih poteh šumadijskega Goča. Srečavala sva naše, ki so mi pomagali hoditi, ker so me moči zapuščale zaradi prevelike izgube krvi. V primitivni gorski hišici, ki je bila zidana iz blata, sem našel prvo zaveščišče. Starka me je zalivala z mlekom in mi tiščala trdo kuhana jajca v usta. »Jej, sinko moj, jej, da boš dobil spet krvi!« je ves čas ponavljala, ko me je hranila.

Potem sva z Dragom nadaljevala pot. Najin cilj je bila Vrnjačka banja. Bolnic takrat še nismo poznali. Ustavili smo se pri nekem kmetu nad Vrnjačko banjo. Bil je naš in nas je gostoljubno sprejel. Dal mi je na razpolago edino posteljo v hiši. Zaspal sem in šele zdravnik Martin, ki je medtem prišel iz bolnice v Vrnjački banji, me je zbudil. Sledil je dolg posvet, kam z bolnikom? Sporazumeli smo se tako, da so me ponoči prenesli v bolnico v Vrnjačko banjo. Doktor Martin mi je dal na razpolago bolniško sobo v pritličju. Na vrata je izobesil »Tifus«. Okno je gledalo proti gozdu, tako da bi, če bo treba, lahko stekel tja.

Z zdravili je bilo takrat še težko. Dr. Martin je takrat nekje staknil veterinarski mavec in mi nadel oklep, vendar tako, da sem mogel še vedno hoditi. Rana ni in ni hotela zaceliti. Roko bi bilo potrebno po vseh medicinskih pravilih odrezati. No, na srečo takrat niso imeli v bolnici dovolj priprav v takšne namene in so prepustili vso zadevo materi naravi. Bila je dobra in po desetih dneh je v glavnem gnojenje pojenjavalo.

V bolnišnici mi ni bilo več obstanke, ker smo vsak dan pričakovali nemško ofenzivo. Zato so me ponoči prenesli iz bolnišnice v klet neke hiše. Hoditi takrat še nisem mogel. Potem so me stalno selili iz kleti v klet, vedno tako, da nisem padel v raji, ki so jih nedičevci skupaj z nemško policijo

in četniki organizirali po Vrnjački banji. Iskali so namreč nekega ranjenega Slovenca z očali, partizana, ki se skriva v mestu.

Pritiskal je mraz, pritiskala je policija.

Sredi novembra je bilo. Neka Grkinja je skrbela za mojo prehrano. Pravkar mi je prinesla čaja, ko sva zaslišala tuje glasove v okolici. Bili so četniki. Brskali so po hiši. Prehodili so vso hišo in vse je kazalo, da me bodo odkrili. Počutil sem se kakor miška v kletki. Hoditi še nisem mogel. Mavec bi me vsekakor izdal, da sem ranjenec. Vsak korak nad nama je grozljivo donel...

Stresala me je mrzlota. Spet sem razmišljal kako je bilo na Popini reki, kjer so me Nemci ujeli. K sreči sem jim ušel. Prikazovale so se mi čelade, čelade in zopet čelade. Potem so se čelade spremenile v šubare, a izpod njih morilske oči in usta z nožem med zobmi. Prikazovale so se mi četniške prikazni...

Tišina... Potem spet koraki. Tokrat vse bliže kletnim vratom. »E, Jovane, hajdemo! Nema ništa!« sem začul pred vrati v klet. Napeto sem prisluškoval odhajajočim stopinjam. Kamen mi je padel s srca, čelade in šubare, grozljive oči in noži med zobmi so izgnili...

Tisto leto je bila najhujša zima. V kletih nismo kurili in zato me je neprestano zeblo. Moja največja želja takrat je bila, da bi še enkrat lahko sedel kje na toplem, ob peči in se ogrel do kosti. To je bila pravzaprav moja edina želja.

Konec decembra 1941. leta so me preselili v klet »Sv. Djordja«. To je bil dom slovenskih izseljencev. Dr. Martin mi je predčasno snel mavec, ker je bila zopet nevarnost, da bodo prišli Nemci v mesto. Oklep, ki me je stiskal vsepovsod kompromitiral kot ranjenca, je šel. Z njim sem poslal še svoje pravo ime in priimek. Obril sem brke in svojo »umetniško frizuro uskladiš z okusom okupatorja na dva centimetra. S fricovsko frizuro, brez očal in brk sem se pojavil na železniški postaji in odpotoval s tovarišem iz tamkajšnje partijske organizacije v Beograd pod tujim imenom kot Dušan Furlan.

V vlaku je bilo prijetno toplo. V isti kupe je prisedel tudi neki četniški vodja. Pozneje mi je povedal moj spremeljalec, da je bil to ravno tisti, ki je s posebno vnamo iskal »onoga Slovenca sa naočalima...«. Dobro, da mi tega ni povedal v kupeju, ker bi mi verjetno bilo preveč vroče.

V LJUBLJANO

Beograjska košava je neusmiljeno tulila okoli vogalov. Zivo srebro je padlo globoko pod ničlo.

Na vsaki hiši je visel lepak nemške komande, na katerih je pisalo, da bo vsak, kdorkoli bo sprejel ranjenega partizana pod streho, kaznovan s smrtjo.

Ceprav sem popolnoma spremenil svojo zunanost, sem vendar imel občutek, da me vsakdo pozna in vsakdo ve, da sem ranjeni partizan.

Nemški teror je bil iz dneva v dan hujši. Vsak dan je policija obkolila kakšen kvart in v raji pobrala na stotine ljudi. Takrat so lovili ljudi v Beogradu »na zalogo«, kajti za vsakega ubitega nemca so streljali po sto srbskih talcev. Cloveško življenje je bilo res strahotno poceni. V Sloveniji so takrat streljali deset talcev za enega Nemca.

Pod temi pogoji je bilo zelo težavno dobiti stanovanje. Na srečo sem ga dobil pri svojem starem študentskem tovarišu, ki mi je tudi preobvezoval rano.

Nemške patrulje so neprestano križarile po mestu. Vedno sem se jim skušal izogniti, ker so me kar preveč spominjale na lansko srečanje z njimi.

Kot Dušan Furlan, rojen v Ljubljani (tako je pisalo v Vrnjački banji), sem šel na italijanski konzulat po propustnico, da bi se vrnil v »svojo« rodni kraj. Nekaj sem tudi tolkel italijansko, kar mi je ostalo še s potovanja po Italiji pred nekoliko leti. Italijanski uradnik mi je brez obotavljanja dal propustnico in mi celo voščil srečno pot. Tako sem dobil v roke spet avtentičen dokument. Toda to še ni zadostovalo za potovanje za takratne čase. Najbolj kočljiva zadeva me je še čakala: nemška viza!

S to akcijo sem še počakal.

Na Rdečem križu sem pregledoval spiske umrlih izseljencev. Zelo sem bil vesel lastne smrti. Našel sem sebe v spisku umrlih. Nisem se zanimal kdo me je prijavil, da sem umrl. Na vsak način sem mu bil hvaležen.

Okupatorjeva krutost je dosegla čudovite oblike. Nadčlovek je postal prava zverina! Bilo je februarja 1942. Lepo sončno jutro nas je vabilo na ulice. Iz Slavije (sedaj trga Dimitrije Tucovića) sem pešal proti Terazijam. Kmalu sem obstal kot ukopan. Pred menoj se je pokazala strahotna

OBČNI ZBOR SVOBODE ŠOŠTANJ

Delavsko prosvetno društvo »Svoboda« Šoštanj je imela v soboto, dne 6. novembra 1965 v dvorani termostektrarne svoj redni letni občni zbor. Zbora se je udeležilo preko 70 članov društva, zastopnikov družbeno političnih organizacij, podjetij in krajevne skupnosti. Občinsko zvezo kulturno prosvetnih organizacij Velenje je zastopal njen predsednik Stane Žula, občinski odbor SZDL Avgust Vohar ter občinski komite ZMS Stefan Dolejši. Po uvodnem pozdravu predsednika društva Martina Primožiča je zapel nekaj pesmi domači oktet. Po tem svečanem uvodu je zbor izvolil v delovno predsedstvo Maksa Podlesnika, Justina Trobina in Rudija Bolha.

Iz poročila predsednika društva je bilo razvidno, da v sestavi društva delujejo vokalna, instrumentalna, likovna in dramska sekcija. Vokalno sekcijo sestavljajo ženski, moški in mešani zbor ter oktet. V instrumentalni sekciji pa delujeta godba na pihala in glasbeno zabavni orkester.

Vokalna sekcija je z združenimi zbori in oktetom priredila doma in v okoliških krajih 5 celovečernih koncertov. Sodelovali pa so tudi na reviji pevskih zborov bivšega celjskega okraja v Dobrni. Moški zbor je samostojno nastopal v Slovenj Gradcu, petkrat na raznih proslavah in štiri krat na pogrebnih svečanostih ali komemoracijah. Oktet pa je doživel celo nastop na televiziji, v oddaji pokaži kaj znaš, kar je brez dvoma odraz kvalitete tega ansambla. Godba »Zarja« je pripravila tri samostojne koncerte. V sodelovanju z zabavnim orkestrom in oktetom pa je gostovala tudi v sosednji Avstriji, kjer so vsi trije ansamblili bili deležni izrednega priznanja tamkajšnjega občinstva.

Dramska sekcija se je v pretekli sezoni zelo okrepila predvsem z mlajšimi igralci, kar je za društvo zelo razveseljivo. Vsekakor gre za sluga za tako razgibanost, zlasti med mladino, vodji sekcije in hkrati tudi režiserju Tonetu Repu. Dramska skupina, ki ima sedaj preko 25 članov je v pretekli sezoni naštetih dveh komedij. Razveseljivo je, da so kar osemkrat gostovali v okoliških krajih, trikrat pa za domače občinstvo. V poletnih mesecih pa so nudili predstavo tudi pripadnikom predvojaške vzgoje, ki so taborili v Šoštanju.

Predsednik društva je nato poudaril, da je za vse te uspehe sekcije bilo vloženega mnogo truda še posebej pa dobre volje, saj so se člani posameznih sekcij morali odreči marsikateri prosti uri, ki bi jo sicer lahko preživeli v krogu svoje družine. Za vsa opravljena dela se je predsednik društva vsem članom kakor tudi vodjem sekcij ter članom upravnega odbora in nadzornega odbora najlepše zahvalil.

Poročali so tudi o poslovanju kina »Kajuh«, ki je v sestavi »Svobode«. Upravnemu odboru je menda v zadnjem momentu uspelo s pomočjo sklada za pospeševanje kulturnih dejavnosti SRS nabaviti še en projektor »Iskra«, v vrednosti treh milijonov dinarjev, tako, da sedaj med predvajanjem filmov ni več odmorov. Razveseljivo je tudi to, da poslovanje kinopodjetja ni več deficitno.

Za tem je poročal gospodar doma »Svobode« Martin Hudej, ki je zbor seznanil s problematiko upravljanja doma, ki bo v prihodnjem letu terjal večja popravila. Se najbolj pereče pa je to, da dom kljub vodovodni napeljavi niti čez dan niti v večernih urah pri raznih predstavah nima tekoče vode za pitje in za sanitarije.

O finančnem stanju društva je poročala Anica Podlesnik, nato pa še predsednik nadzornega odbora tovariš Stanovšek.

Po vseh teh poročilih je sledila živahna razprava predvsem o dejavnosti kina in o gospodarski problematiki doma, katerega bo potrebno čimprej popraviti. Predstavnik krajevne skupnosti se je zanimal zlasti za obstoj godbe na pihala, ki je trenutno v prehodni krizi vsled pomanjkanja finančnih sredstev za vzdrževanje inventarja in instru-

mentov. V razpravi je sodeloval tudi Avgust Vohar, ki je pozdravil občni zbor v imenu občinskega odbora SZDL in zaželel društvu kar največ uspehov pri nadaljnjem delu. Prav bi bilo, da bi za kulturno prosvetno dejavnost prispevali mesečno po 50 dinarjev vsi zaposleni na območju mesta Šoštanj in tako pomagali društvu, brez katerega v

Leta 1935 je sodelovala na zletu »Svobode« v Celju godba »Zarja« iz Šoštanja.

Šoštanju skoraj ni nobene proslave. Zastopnik godbe na pihala Rudi Bolha je povedal, da bo godba praznovala 40-letnico obstoja ter izrazil željo, da bi pri tej proslavi sodelovali zlasti s finančnimi sredstvi tudi bodoči upravni odbor društva »Svobode«, saj je godba svoja finančna sredstva porabila za gostovanje v Avstriji.

Izvolili so tudi upravni in nadzorni odbor društva, ki bo deloval v sledečem sestavu: Maks Podlesnik, Martin Primožič, Anica Podlesnik, Ivo Kajba, Mirko Zager, Anton Rep, Tončka Drvarič, Ivan Matko, Maks Medved, Viktor Kojc, Jože Kaker, Ivan Gošnik, Amalija Vučina in Martin Hudej.

Predsedujoči zbora Maks Podlesnik je poudaril zasluge, ki jih ima društvo kakor tudi posamezniki, ki so za to dejavnost žrtvovali mnogo svojega prostega časa. Dejal je, da se to odraža tudi nazvven, saj sta obila Kajuhovo nagrado kar dva člana šoštanjskega društva »Svobode«; lansko leto Justina Trobina, letos pa predsednik društva Martin Primožič.

»GALANTERIJA«, TOVARNA POHISTVENEGA OKOVJA IN GUMBOV ŠOŠTANJ

razpisuje

- 8 prostih delovnih mest za obrat polister
- 1 prosto delovno mesto industrijskega oblikovalca za gume in pohištveno okovje iz plastičnih mas
- 1 prosto delovno mesto obratovnega knjigovodje
- 2 prosti delovni mesti strojnega ključavničarja

ZA LJUBITELJE PIVA

Potrošniki piva so verjetno opazili, da je zadnje čase v prodaji pivo v steklenicah, ki so manjše od običajnih steklenic, katerih smo navajeni. Trgovsko podjetje »Vino« Smartno ob Paki, ki zalaga s pivom našo dolino, je nabavilo v pivovarni Laško pivo, ki je polnjeno v steklenicah 0,33 l, kar je posebno primerno za sedanje zimski čas. Marsikateri ljubitelj te grenke in osvežujoče pijače, ki mu je običajna steklenica preveč, se bo po malici ali kosilu lahko okrepčal z manjšo količino piva. Pivo Zlatorog 12% in Laški golding, ki je polnjeno v omenjene stekleničke, je zaenkrat že na voljo v delavskem klubu v Velenju in hotelu »Kajuhov dom« v Šoštanju. Pivovarna Laško namreč še nima na razpolago zadostne količine potrebne embalaže. Zatrjujejo pa, da bodo ta problem v kratkem rešili.

P. L.

PIONIRJI NAM PIŠEJO

Tudi v Ravnah smo praznovali

Že takoj, ko smo prekinili počitnice in začeli s poukom, smo se na naši šoli začeli pionirji pripravljati na Dan pionirjev. Lepo smo ga pričakali.

Bil je lep dan. Vsi smo bili veseli in razigrani. Najprej smo imeli pionirsko konferenco na kateri smo izvolili tudi novo pionirsko vodstvo. Predsednica je Marica Mevc, gospodar Janko Anžlak, blagajničarka Agica Smon in zastavonoša Tonček Plazl. Mene pa so izvolili za tajnico.

Na pionirski konferenci smo se tudi pomenili o bodočem delu krožkov in o težavah pri učenju. Ko smo končali s konferenco smo imeli še kratek program. Deklamirali smo, peli, uprizorili kratko igrico in na koncu zapeli še pionirsko himno.

Nato smo odšli vsi veseli na šolsko igrišče in igrali med dvema ognjema. Zoga je poskakovala iz roke v roko, včasih pa je padla tudi na tla, in kmalu je bila zmaga na naši strani.

Nasmejani in izmučeni smo odšli domov. Zdaj pa se spet

pridno učimo in zvemo toliko novih in lepih stvari iz naših knjig.

Ivanka Rihter,
pionirka
Ravne pri Šoštanju

Hvala lepa, draga Ivanka za tvoje pismo. Tako smo vsaj delno zvedeli kaj počnete pionirji v Ravnah. Prepričani smo, da nam bo kdo iz vašega pionirskega odreda še napisal kaj več o vašem delu. Obljubljam vam, da pisemca, seveda če bodo lepo sestavljena in čitljivo napisana, ne bodo romala v moj koš.

Hkrati pa vabim pionirje še iz drugih krajev naše občine, da nam pogosteje pišejo in povedo kaj delajo, česa se najbolj veselite in seveda kaj bi radi imeli, da bi se lahko boljše učili in lepše preživljali svojo mladost. Naš časopis bere precej mladih bralcev, zato bodo vsi veseli novic, ki jih boste napisali pionirji sami.

Vse pionirje pozdravlja:
urednik SR

Dr. SRDAN SEVNIK RAZSTAVLJA V ŠOŠTANJU

V NAPOTNIKOVNI GALERIJ NA IL. OSNOVNI SOLI V ŠOŠTANJU SO PRETEKLI PETEK ODPRLI NOVO SLIKARSKO RAZSTAVO
● TOKRAT SO SE GALERIJSKI PROSTORI ODPRLI TUDI AMATERJU, DR. SRDANU SEVNIKU, KI JE PO POKLICU ZDRAVNIK.

Sam pravi, da je začel slikati že kot otrok. Pobudo za slikanje pa je povzel po svoji materi in stricu, ki sta oba slikala le sebi v veselje. Že pred vojno je začel študirati na medicinski fakulteti, nato pa je bil izgnan v Srbijo, tako, da je medicino doštudiral šele po osvoboditvi. Med svojim bivanjem v Srbiji je bil zaradi sodelovanja v NOB večinoma v zaporu in sicer najprej v Kruševcu nato pa v zloglasni Banjici od koder je bil odpeljan na prisilno delo v Nemčijo. Zanimivo je tudi to, da je pred vojno nekaj let vodil lutkovno gledališče v Ptuj za katerega je sam izdeloval tudi lutke in kulise.

Intenzivneje se je s slikarstvom začel ukvarjati šele po letu 1952, ko je doštudiral in diplomiral. Za svoje raznovrstne motive je dobil mnogo pobud širom lepe Slovenije, ki je kot republiški sanitarni inšpektor prepotoval po dolgem in počez. Skrbni opazovalec njegovih platen, predvsem pa barv, bo zlahka presodil slikarju povsem svojski iz-

S. SEVNIK: Primorska hiša

raz, čeprav tu in tam išče improviziranih navdihov.

Preko trideset lepo in z veliko ljubeznijo opremljenih likovnih del dr. Sevnika, ki se je tokrat prvič javno predstavil širši likovni publiki, da je slutiti veliko ustvarjalno moč in cer zelo skromne osebnosti.

Vodstvo Napotnikove galerije, ki kor tudi številni šoštanjčani, ki se zbrali na svečani otvoritvi, s karju dr. Sevniku iskreno čestitajo in mu želijo še mnogo uspehov na področju medicine in slikarstva, ki oboje združuje nadvse plemenite humane cilje.

V. L.

Ob dnevu
republike
čestita bralcem

UREDNIŠTVO

Maks Podlesnik, načelnik oddelka za splošne zadeve SOB Velenje, je novi predsednik šoštanjske »Svobode«

Likovna sekcija je za ljubitelje umetnosti pripravila več umetniških razstav na katerih je bilo več likovnih stvaritev tudi odkupljeno, tako od delovnih organizacij kakor tudi od zasebnikov. Ravno na področju likovne vzgoje je DPD »Svoboda« Šoštanj zaorala ledino. Vse razstave so bile za obiskovalce brezplačne predvsem zato, da se našim ljudem omogoči tudi na podeželju stik s tovrstno umetniško dejavnostjo, ki je do nedavna bila privilegij le prebivalcem velikih mestnih središč. Organizirano so vse razstave obiskali tudi učenci višjih razredov šoštanjskih in okoliških šol, ki so na njih poslušali tudi razlago o razstavljenih delih in življenju posameznega likovnega ustvarjalca.

Posnetek smo naredili zadnjo sončno nedeljo v Velenju. Kot napovedujejo vremenslovci je konec res lepe jeseni, kakršnih nismo imeli že več let nazaj. Podoba naših krajev se je zadnje dni povsem spremenila. Zapadel je sneg in pobelil pokrajino.